

Sevgi Öğretmeni Olmak

– KARAM-41 · 12 Ekim 2016

Çocuk eğitiminde en önemli koşul sevgidir. Öğrenmelerin gerçekleşmesinde ve davranışların oluşmasında sevgi çok önemli bir itici güçtür.

Sevgi eğitimi, doğum öncesinden başlayıp hayat boyu devam etmesi gereken bir süreçtir. Kişinin kendisiyle barışık olması, sevgi eğitiminin verilmesine bağlıdır. Hayata anlam veren sevgidir.

Eğitimin amaçlarından biri de, çocuklarda, "doğruya, iyiye ve güzele" olan eğilimin güçlendirilmesidir. Öğrenciler hatalarını itiraf ettiklerinde, doğruyu söylediklerinde; anlayış gösterilmeli, onları pişman edecek şiddetten kaçınılmalıdır.

"Öğretimin temeli öğrenciyi sevmektir..." Bir insanın başka bir insanı sevmesi için, öncelikle kendini sevmesi gerekir. Bu da kendisi ile barışık, kendinden memnun olması ile mümkündür. Kendisini sevmeyen, başkalarını da sevemez.

Öğrenciyi sevmeyen, rakip gibi gören öğretmenlerin, "Niçin bu okulda öğrenciler beni sevmiyor?" diye şikayet etmeye hakkı yoktur.

Kendini ve hayatı seven, iyimser, iyiye, güzele ve değişmeye açık bir öğretmen çocukları fark eder, ilgilenir, yüreklendirir. Onları bağışlar, kin gütmmez, karpisli davranmaz. Hepsinin kalplerinde bir hazine taşıdığını, kapısının sevgi anahtarıyla açılabileceğini bilir.

Sevgi yoluyla girilebilen gönül kapısını öğrencilerine kapatan öğretmenin onlara öğretmeye çalıştığı bilgiler taşın üzerine ekilmiş tohumlara benzerler.

Böylesi tohumlar asla çimlenemezler. "Kin, nefret, öfke ve şiddet" in olduğu yerde sevgisizlik ve korku hâkimdir. İnsan sevmediği ve korktuğu yerden öğrenmek bir yana hızla kaçır.

"Demokrasi, insana saygı, doğa ve çevre bilinci, ulusal ve evrensel değerleri benimseme" gibi birçok haslet sevginin egemen kılındığı ortamlarda gelişir.

Öğrencinin başarılı olabilmesi için; dersi sevmesi, dersi sevebilmesi için öğretmeni sevmesi, öğretmeni sevebilmesi için de öğretmenin öğrenciyi sevmesi gerekir.

Öğrenciyi sevince, öğrenme daha kolay olur. Sevginin çocukları etkileyici bir gücü vardır. Bu gücü kullanabilmek için öğrenciyi değer vermek gerekir.

Öğrenciyi azarlamak, aşağılamak, hata yaptığı zaman yerin dibine batırmak, arkadaşları arasında küçük düşürmek asla doğru değildir.

Çocuğu; "benliğine güvenen, sevgi dolu, çağdaş, çalışkan, iyimser, paylaşımcı ve dürüst kişilikli" olarak yetiştirmek okulun ortak ilkesidir.

İnsan olarak hepimizin gereksinim duyduğu sevginin, yeterince yaşama geçirilebilmesi, "dinamik,

özgüvenli, duyarlı, sağlıklı" nesiller yetiştirilebilmesi için, sevgi eğitiminin işe koşulması gerekir. "Eğitimin mayası sevgi ve şefkattir. Eğitim sevgiyi öğretmeli ve sevgiyle yapılmalıdır." Sevgi çocukların can suyu ve yaşama sevincidir. Onlar, sevgiyle gerçek anlamda büyür ve sevgiyle eğitilebilirler. Çocuk sevgi gördüğü kişiye bağlanır, onu dinler, onun gibi yaşamaya çalışır. Sevgi eğitimi unutulunca, insanlar da sevgiyi unuttu. Menfaat için yaşama anlayışı olan "pragmatizm" felsefesi dünyaya yayıldı.

Çocuklarımıza olumlu davranış kazandırmanın ilk ve en önemli şartı, onlara içtenlikli ve koşulsuz olarak sevgimizi sunmaktır. Böylece, sevildiklerini anlayacaklar, hayata sevgi aynası ile bakmaya başlayacaklardır.

Kişiler arası ilişkiyi, barışı, güveni, fedakârlığı hoşgörüyü, başarıyı oluşturan önemli özelliklerden biri sevgidir. Sevginin olduğu alanlarda yenilikler, güzellikler ve başarılar vardır.

Ümidimizi, yaşama sevincimizi, güçlülüğümüzü sevgilerden elde ederiz. Duyguların en yücesi, bahçemizin en güzeli, en anlamlısı sevgidir. Dünyamızın hızla döndüğü ve kabuk değiştirdiği günümüzde değişmeyen, kalıcı değerlerimizden biri sevgidir. Bizim yaşayabilmemiz için sevgiyi tüm olumsuzluklara rağmen yaşatmamız gerekir.

Niçin ve nasılları bir kenara bırakarak, insanları, ağaçları, hayvanları, toprağı, suyu kısaca tüm canlıları tadında sevmeli, sevgi dolu kalplerle yaşamayı bilmeliyiz.

Eğitimde sevgi başarının özüdür. Çocukları sevenler ve mesleğinde üretken olanlar her zaman başarılı olmuş, engelleri aşmışlardır.

İnsan yetiştirmek, çok yönlü, çok zor, fakat bir o kadar da zevkli, bir gönül işidir. Dinamik, sorgulayan, araştıran, düşünen, seven ve sevgi üreten nesiller yetiştirmek için, başta öğretmenler olmak üzere, herkese çok iş düşmektedir.

Türk Eğitim Sistemi'nde yetiştirmek istediğimiz insan profili dikkate alındığında, bizim ivedilikle, sevgiyi eğitimin her alanına yansıtmanız gerekmektedir. Onsuz eğitim düşünülemez ve asla başarıya ulaşamaz. "Öğrencisini etkilemeden öğretmeye kalkanlar, soğuk demiri boş yere döverler." Horace Mann

Sevgi ile kalın...